

[Justitsministeren]

myndighedsafgørelser eller om tilbagegivelse af børn mellem Danmark og stater, der ikke har tilsluttet sig konventionerne. Vi vil naturligvis bestræbe os for at indgå sådanne aftaler, i det omfang det er muligt.

Lovforslaget indebærer en ændring af myndighedsloven, således at det vil kræve enighed mellem forældremyndighedens indehavere, hvis et barn skal rejse til udlandet på et tidspunkt, hvor der er uenighed mellem forældrene om, hvem af dem der skal have forældremyndigheden over barnet. Endvidere indebærer lovforslaget en ændring af straffeloven, således at det i den forannævnte situation vil være strafbart at bringe barnet til udlandet eller ulovligt tilbageholde det dér, også selv om handlingen foretages af en af forældremyndighedsindehaverne.

En gennemførelse af lovforslaget vil desuden forbedre mulighederne for, at forældre, der bor i hver sit land, kan få samværsret med deres børn. I dag er de danske myndigheder meget tilbageholdende med at tillade, at samværsret udøves i udlandet, navnlig af frygt for at barnet ikke bringes tilbage. Når Danmark har ratificeret konventionerne, vil man imidlertid i videre omfang kunne give tilladelse hertil. Derved kan vi bidrage til, at børn – også efter forældrenes skilsmisse – har både en mor og en far.

Idet jeg henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg tillader mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af aktieafgiftsloven.
(Lovforslag nr. L 15).

Ifølge aktieafgiftsloven skal der betales afgift, når en udenlandsk sælger overdrager aktier m.v. til en dansk køber. Der er en enkelt undtagelse, nemlig hvor den udenlandske sælger er vekselerer eller pengeinstitut og den danske køber er et børsmæglersekselskab.

Der skal derimod ikke betales afgift, hvis sælgeren er en dansk fondshandler.

Siden vedtagelsen af aktieafgiftsloven i 1987 er der blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt den afgiftsmæssige forskelsbehandling, der er mellem på den ene side udenlandske vekselerere og pengeinstitutter og på den anden side danske fondshandlere, er i strid med EØF-traktatens regler om fri udveksling af tjenesteydelser.

Baggrunden for lovforslaget er, at det ikke kan afvises, at udenlandske vekselerere og pengeinstitutter i visse situationer udsættes for en forskelsbehandling.

I januar 1988 fremsatte regeringen et lovforslag om ændring af aktieafgiftsloven (L 166).

Hensigten var at give mulighed for, at udenlandske fondshandlere på samme måde som danske fondshandlere kunne sælge afgiftsfrit til danske investorer.

Dette forslag blev imidlertid kritiseret, fordi der ikke skulle betales afgift, når en udenlandsk privat part solgte aktier til en dansk privat part via en udenlandsk fondshandler, mens der var afgift, når den samme handel skete via en dansk fondshandler.

Forslaget bortfaldt ved folketingsvalget i 1988.

Som en konsekvens af kritikken indeholder nærværende lovforslag en generel fritagelsesbestemmelse ved køb af aktier hos en udenlandsk part.

Lovforslagets administrative virkninger er begrænsede og skønnes ikke at medføre noget nævneværdigt tab på provenuet af aktieafgiften, som i 1991 skønnes at indbringe ca. 900 mio. kr.

Det foreslås, at ændringen skal have virkning fra 1. januar 1991.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af den sociale styrelseslov m.v. (Ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af ændring af den centrale sociale administration).

(Lovforslag nr. L 16).

Forslaget har til formål at forenkle den centrale sociale administration ved at sammenlægge Socialstyrelsen med Socialministeriets departement. Det er regeringens opfattelse, at den omfattende decentralisering, som har fundet sted på det sociale område, naturligt må medføre, at de behov, som lå til grund for Socialstyrelsens oprettelse i 1970, ikke længere er til stede.

Decentraliseringen har endvidere haft til følge, at de centrale sociale myndigheders opgaver som overordnede tilsynsmyndigheder er

[Socialministeren]

blevet nedtonet, og det foreslås derfor, at de formelle regler herom ophæves.

Ved at forene de ressourcer, som er til stede i Socialstyrelsen, med det nuværende departements, opnås en bedre sammenhæng i varetagelsen af Socialministeriets opgaver og dermed en mere effektiv og hensigtsmæssig betjening af regeringen og Folketinget.

Ved sammenlægning af de to organisationer i en helt ny struktur opnås endvidere, at Socialministeriet effektivt kan imødekomme de ressourcebegrænsninger, som er under iværksættelse i Socialministeriet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at den nye struktur er blevet udformet på grundlag af et omfattende udvalgsarbejde, hvori samtlige personalegrupper i de to organisationer har deltaget.

Endelig bemærkes, at Socialstyrelsens nedlæggelse vil nødvendiggøre en række konsekvensændringer i den sociale lovgivning, som er indarbejdet i dette lovforslag.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til forslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring. (Nedsættelse af kompensationsfor arbejdsgivernes udgifter til arbejdsskade-forsikring).

(Lovforslag nr. L 17).

Til brug for udmøntning af besparelserne på forslag til finanslov for 1991 foreslås arbejdsgivernes udgifter til arbejdsskadeforsikring nedsat fra 1.800 kr. årligt til 950 kr. årligt, hvilket vil give en årlig besparelse på 1 mia. kr.

Kompensationsbeløbet blev indført med lov nr. 871 af 23. december 1987 om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring som et led i regeringens forslag til omlægning af arbejdsgiverbidragene.

Der ydes et fast tilskud for at bevare incitamentet til at begrænse arbejdsskader. Da præmierne kan variere fra erhverv til erhverv og fra forsikringsselskab til forsikringsselskab, vil de i nogle tilfælde ligge under 950 kr., mens de i andre tilfælde med større risiko vil overstige kompensationsbeløbet.

Det samlede kompensationsbeløb til arbejdsgiverne for udgifterne til arbejdsskadefor-

sikring var for finansåret 1990 opgjort til 2,16 mia. kr. Forsikringsselskabernes samlede præmieindtægt var for arbejdsskade-forsikring i 1989 ca. 1,3 mia. kr. Statstilskuddet vil derfor fortsat dække langt den største del af den samlede præmieindtægt, selv om det nedsættes med 1 mia. kr. årligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Jane Oksen (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om inddrivelse af manglende betaling for offentligt formidlet børneopasning.

(Beslutningsforslag nr. B 1).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager dette.

Meddelelse om valggrupper:**Formanden:**

Som punkterne 1-33 er optaget en række valg af stående udvalg m.v.

Vedrørende disse valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 96 medlemmer: Det Konservative Folkeparti, Venstre, Fremskridtspartiet, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti;

en gruppe på 80 medlemmer: Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

Der foreligger indstilling fra grupperne om disse valg. Navnene på de valgte vil blive optaget i Folketingstidende og er opslået i læseværelset.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Valg af 16 medlemmer til Udvalget for Forretningsordenen.

Valgt blev:

- 1 H. P. Clausen (KF)
- 2 Henning Rasmussen (S)